Image not found or type unknown

Apel i Stanowisko podjęte przez PNRL w dniu 30 marca 2020 r.

30 marca 2020 r. Prezydium Naczelnej Rady Lekarska przyjęło:

- APEL do Prezesa Rady Ministrów w sprawie uznawania choroby zakaźnej wywołanej u lekarza lub lekarza dentysty wirusem SARS-CoV-2 za chorobę zawodową
- STANOWISKO w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów

APEL Nr 13/20/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 30 marca 2020 r.
do Prezesa Rady Ministrów
w sprawie uznawania choroby zakaźnej wywołanej u lekarza lub lekarza dentysty wirusem SARS-CoV-2 za chorobę zawodową

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej postuluje, aby choroba zakaźna wywołana u lekarza lub lekarza dentysty wirusem SARS-CoV-2 była uznawana za chorobę zawodową. W tym celu apelujemy o odrębne wpisanie choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-CoV-2 do wykazu chorób zawodowych. Oczekujemy również, że w przypadku, gdy na chorobę zakaźną wywołaną wirusem SARS-CoV-2 zachoruje lekarz albo lekarz dentysta, to przyjmowane będzie, że z wysokim prawdopodobieństwem choroba ta została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy.

Lekarze i lekarze dentyści z wielkim oddaniem włączają się do walki z rozprzestrzenianiem się epidemii koronawirusa. Powszechnie wiadomo, że większość podmiotów wykonujących działalność leczniczą w kraju jest nieprzygotowana do walki z epidemią, w szczególności jednostki te nie zapewniają lekarzom i lekarzom dentystom wystarczającego wyposażenia w niezbędne środki ochrony osobistej. Mimo tych trudnych warunków pracy i narażania własnego zdrowia oraz życia i zdrowia swoich rodzin, lekarze i lekarze dentyści starają się zapewnić chorym jak najlepszą opiekę medyczną.

Statystycznie rzecz biorąc ryzyko zakażenia wywołanego koronawirusem podczas wykonywania obowiązków zawodowych jest w grupie zawodowej lekarzy i lekarzy dentystów znacznie wyższe niż w przypadku innych grup zawodowych. Ryzyko to zwiększa się jeszcze bardziej, gdy brak jest wystarczających środków ochrony indywidualnej dla lekarzy, a dodatkowo zagrożenie epidemiczne jest nowe – wirus SARS-CoV-2 nie został jeszcze dostatecznie dokładnie przebadany przez naukę pod kątem sposobów skutecznej ochrony przed nim.

W takiej sytuacji Państwo musi stanąć na wysokości zadania i zapewnić lekarzom wszelkie możliwe narzędzia i instrumenty prawne służące do łagodzenia ryzyka, jakie wiąże się obecnie ze

sprawowaniem opieki nad pacjentami.
Samorząd lekarski uważa, że jednym z tych instrumentów jest odrębne wyszczególnienie w wykazie chorób zawodowych choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-CoV-2 u lekarzy i lekarzy dentystów. Wprawdzie w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1367) pod pozycją 26 wskazano, że do chorób zawodowych zalicza się także choroby zakaźne lub pasożytnicze albo ich następstwa, niemniej jednak wyraźne wyszczególnienie choroby zawodowej wywołanej wirusem SARS-CoV-2 usunie wszelkie wątpliwości organów orzekających w sprawie chorób zawodowych i pozwoli na ukształtowanie jednolitej praktyki orzeczniczej w tym zakresie.
Ponadto, odnosząc się do definicji choroby zawodowej, która znajduje się w art. 235^1 Kodeksu pracy i stanowi, że: *„Za chorobę zawodową uważa się chorobę, wymienioną w wykazie chorób zawodowych, jeżeli w wyniku oceny warunków pracy można stwierdzić bezspornie lub z wysokim prawdopodobieństwem, że została ona spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy”*, Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej stwierdza, że narażenie zawodowe, jakiemu podlegają obecnie lekarze i lekarze dentyści wykonujący zawód przy powszechnie wiadomym braku w placówkach medycznych odpowiednich środków ochrony indywidualnej uzasadnia przyjęcie, że w przypadku, gdy na chorobę zakaźną wywołaną wirusem SARS-CoV-2 zachoruje lekarz albo lekarz dentysta, to z wysokim prawdopodobieństwem choroba ta została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy albo w związku ze sposobem wykonywania pracy. W takiej sytuacji będą istniały wszelkie przesłanki do wydania decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej.

STANOWISKO Nr 37/20/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 30 marca 2020r.
w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej, po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów, przekazanym przy piśmie Pani Józefy Szczurek- Żelazko – Sekretarza Stanu w Ministerstwie Zdrowia z dnia 27 marca 2020 r., znak: KNLU.0210.8.2020.GG, postuluje, aby decyzja wojewody, o której mowa w projektowanym § 6a rozporządzenia była obwarowana następującymi warunkami:

1. opinią/zgodą podmiotu szkolącego (biorąc pod uwagę specyfikę lub reorganizację pracy związaną z epidemią - aktualnie COVID19) oraz
2. zgodą lekarza zakwalifikowanego do odbywania specjalizacji.

Doprecyzowania proponowanych zmian w sposób wskazany przez Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej może mieć istotny wpływ na zdrowie publiczne, gdyż sytuacja każdego lekarza i lekarza dentysty będzie bardziej przewidywalna, a ponadto może zapobiec opóźnianiu skierowania lekarzy zakwalifikowanych do odbywania specjalizacji chorób zakaźnych.